

תמיד עיני ה'

אינן זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים להמב"ט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 56 – כו אי"ד תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

בית עולמים - דף קלא ע"א - ד"ה מכולן

נחזור לעניינינו שכבר נת' שב' שמות ע"ב ס"ג האירו בעינים ובגבינין הם מסט' דאחוריים דב' שמות אלו והם קפ"ד קס"ו גי' ש"ן וכבר נת' שחור"ב כלולים זה בזה עולים ז' מאות וכבר ביארנו שבעיינין הוא רזא דדעת ב' עטרין וידוע כי דעת הוא רזא דאלף והוא סוד כ"ח פרקין דב' ידיים שהם ב' עטרין חו"ג ובהם כל הכ"ז אתוון ברזא דאי"ק בכ"ר ואלף בסוף משלים לחשבון אלף והוא אלף גדולה דזכה משה דרגא דדעת ולכן בדעת הוא אלף אדרין ואכסדרין וכל כ"ח פרקין דידין מאירים בעינים כידוע שדעת הוא רזא דברית והוא טיפת הזרע וברית אתער בי' אצבעתן ולכן הזרע הוא כח הגוף ומאור העינים כידוע וכן הדעת מתפשט בגופא וכרת לו ברית בין י' אצבעות ידיו והוא ברית הלשון כמ"ש בס"י ולכן התפלה שהוא לגרום פקיהו דעיינין כמ"ש השקיפה ממעון קדשך מן השמים כו' ואמרו המתפלל צריך שיתן עיניו למטה כו' צריך לארמא אצבעאן למעלה ולזה עולים שם בחשבון ז' מאה ואלף מארי דאשגחותא. ומ"ש דעל תריסי דעיינין. ר"ל אותם ז' מאה אלף מארי דאשגחותא תליין בשערות שעל הגבינין כמש"ל ונק' מארי תריסין שהם עשויים להלחם ולהעניש הרשעים וידוע כי ע' שרים של עו"ג הם נק' תריסין ממנן כמ"ש בזוהר בכמה מקומות והם בעולם העשי' ברתיכין דלבר ותליין בשערות של גביני עינא כמש"ל שכל השגחת העול הוא מעיינין דז"א רק שאשגחותא דישראל הוא בעיינין עצמם בת עין א"י תמיד עיני ה' אלהיך בה כו' והם רתיכין פנימאין והם ע' נפשות יעקב גבולות עמים כו' ברזא דעי"ן כמש"ל ולכן ישראל הם למעלה מן המזלות שכוכבי ומזלי הם בשערות שעל הגבינין כמש"ל וע' שרים הם ברזא דגבינין בדורמיטא בעולם העשייה ותליין בשערות דעיינין וידוע כי הם ע"ב שרים ע"ב אומות עם עשו וישמעאל וכן בישראל ע' נפשות עם יעקב ועם

אברהם ויצחק הם ע"ב נפשות והכל תליא בשם הויה כידוע שהם ע"ב תגין בכ"ד עיינין דשם הוי"ה והוא רזא דרתיכין פנימאין כידוע שז"א נק' הוי"ה וז"א מקנן ביצירה והוא השגחת הקב"ה בא"י ע"י עולם היצירה כידוע וכל ע"ב אלו כלולים בעיינין כידוע שע"ב הם מתחלקים ליי"ב לבד וס' לבד י"ב בקר ושיתין איילתין דסחרין לכרסייא וכבר נת' שהכסא הוא בעיינין ו' דרגין וד' רגלין וכן הם שם ס' לבד ס' גלדי עינא וי"ב הם בד' גווינין דעינא שהם סוד ד' רגלי המרכבה ארגמ"ן וכל א' כולל ג' והם ד' אותיות הוי"ה ובהם י"ב צירופים תלת בכל חד ובהם ראשית השגחת הקב"ה כנודע שתחל' בא אל ד' ארגמ"ן ואח"כ ליי"ב רתיכין י"ב בקר ואח"כ לס' גבורים סביב לה ואח"כ לכל המלאכים וכן הוא בישראל שהם דוגמת מלאכים דלעילא וידוע כי מה"ש וישראל נק' צבאות והם בדרגא דנו"ה כמ"ש בני ישראל וכתוב בני אלקים והם נו"ה דרגא דבני ומט"ט הוא יסוד המוליך השפע וכמ"ש הגאון בליקוטיו ונודע כי נו"ה הוא רזא דעינין וחוטמא הוא יסוד ולכן הוא באמצע בין העינים וכן כאן בעינים דז"א הם מה"ש וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו והם נק' צבא השמים ועינים הם רזא דשמים כמ"ש כמ"פ והם סביב כורסייא כמבואר רתיכין פנימאין ורתיכין דלבר כמש"ל וכן ישראל הם ברזא דעינין כמ"ש כל הנוגע בהם כו' ולכן כל השפע בא תחלה לישראל ותחלה הוא ברזא דאבהן ודוד מלכא והם גוויני דעינא ואח"כ ליי"ב שבטים ואח"כ לשאר ספר נפש יעקב ואח"כ לס"ר נשמות ישראל כידוע שכולם מתגלגלים ניצוצות בכל דור וכולם נכללים באותיות התורה כידוע שכ"ב אותיות במילואם הם ס' אתוון וה' אותיות מנצפ"ך במילואים י"ב והם י"ב שרשים וס' ענפים ואעפ"כ כולם שרשים לגבי ס"ר אתוון דאורייתא שכל אותיות התורה הם נשמותיהם של ישראל וכולם נכללין בעיינין וז"ס סנהדרין של ע"א ויש ג"כ דיין יחיד מומחה דדן ביחידי כמ"ש הגאון בליקוטים שהוא משלים לחשבון ע"ב ולכן הם נקראים עיני העדה דתליין בעיינין וכן במלאכים יש ע"ב סנהדרי גדולה בהיכל הזכות שנק' עיינין כידוע וכולם תליין בשם הוי"ה שהם ד' אתוון וי"ב צירופים וע"ב שמהן דתליין בי' וס"ר שרשים כידוע שכל נשמות ישראל תליין בהוי"ה כמ"ש כי חלק ה' עמו וכל נשמה מישראל הוא פרצוף שלם והוא הוי"ה שלימה בי"ס וכן התורה מתחלק לד' תנ"ך בתורה שבכתב דרגא דחג"ת כמ"ש הגאון בפ' לזוהר פ' יתרו וכלל תורה שבע"פ דרגא דמלכות והם ד' אותיות הוי"ה ובפרט בתורה שבכתב ו' ספרים באורייתא עם זה ספר תולדות אדם ונביאים וכתו' כלולים באורייתא כמ"ש בזוהר פ' יתרו ע"פ ראשית חכמה כו' ושית סדרין בתורה שבע"פ הם י"ב נגד י"ב צירופי הוי"ה וע' אנפין לאורייתא עם כללות ב' דרכים שתורה פשט וסוד פנימיות וחיצוניות הם ע"ב וגם ס"ר פירושים בתורה לכל א' מישראל פנים בתורה כמ"ש האריז"ל וכולם כלילין בעיינין דז"א והענין כי כבר נת' שכל הפרצוף כלול בעיינין שממנו השגחת הפרצוף וכאן בעיינין דז"א יש כלילות ד' אותיות הוי"ה וכלילות ד'

עולמות אבי"ע כי כבר נת' כמ"פ כי אוריא ובוצינא הם שרשים של כל האצילות והם בחי' חו"ג וכן כאן בעיינין נהירו דעינא הוא מסט' דאוריא וגווינין דעינא מסט' דבוצינא שכל הגווינין הם משם מבוצד"ק כמ"ש כמ"פ והם בחי' חו"ב אצילות ובריאה והם ב' שמות ע"ב ס"ג כמש"ל והעינים עצמם הם גוף ז"א בחי' יצירה וגביני עינא הוא סט' דנוק' בבחי' דורמיטא ובגלות שמתנהג ע"י עולם העשי' והוא עט' דגבור' דשליט ולכן בגבינין תליין מארי תריסין בעולם העשי' והם ג"כ ע"ב אומין נגד ישראל ותליין בשם אדנ"י והם אותיות שניות דמילוי אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד ללו"ו והם סחרין לעיינין ע' אומין סחרנא דא"י כמ"ש בזוהר פ' שלח לך (עייין בכתבי הגאון בליקוטים בפ' לזוהר פ' שלח לך) והם תליין בשערות שעל הגבינין שהם בסוף הגביני' כמש"ל שע' שרי או"ה הם בסוף עולם העשי' בכסותא דעיינין להטין כו'. תחל' פי' מארי דאשגחותא דתליין בשערות שעל הגבינין ועכשיו מפרש אותם דתליין בגבינין עצמם והם נק' כסותא דעל עיינין והם במספר אלף וארבע מאות רביא כו' אפשר שעולים בחשבון זה כי הם שולטים בשעתא דז"א בסוד דורמיטא והגבינין סותמים העינים ואז זו"נ אב"א משמשים בכותל א' ועט' דגבורה לבד שליט בשניהם והם ה"ג מתפשטים בחג"ת נ"ה והם אלף בחסד שהוא צבד יומא דכליל כולהו יומי וד' מאה בד"ס גבורה ונ"ה ות"ת והענין כי ב' עטרין חו"ג הם סוד ב' ידיים בכל א' ה' אצבעות ה"ח וה"ג והם ב' ידיים בכל יד י"ד פרקין וב' ידיים הם כ"ח פרקין ברזא דאתוון של הדעת כידוע וז"ס התפלה שצריך לארמא ידין להגביר יד ימין על שמאל להוריד עט' דחסדים בסוד הנסירה כידוע שבכל תפלה הוא הנסירה וזיוגא דזו"נ ואז אתפתחו עיינין וכמ"ש השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך כו' וכן בב"כ הוא פקיהו דעיינין ע"י חסד עילאה דנחית מע"ק כמו שיתב' וכל רזא דב"כ הוא בעיינין כמש"ל שהם בסוד ע"ב שמות ברזא דחסד ע"ב דהוי"ה יהם י"ב לבד וס' לבד וידוע ששרשא דב"כ הוא ג' הויות דג' פסוקים והם ג' גווינין דעינא וג' הויות הם רזא דאבהן ובהם י"ב אתוון י"ב שבטים וס' לבד ס' אתוון דב"כ ועליהם נאמר משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים מבין חלונות קשרי אצבעותיהם כידוע והענין כי כלל ב"כ הוא להשפיע על ישראל השגחת הקב"ה בעצמו שלא בהתלבשות ע"ב אומות ע"ב שרים והוא בפתיהו דעיינין דרגא דא"י ולכן אומרים הכהנים השקיפה ממנון קדשך מן השמים וכמ"פ נפתחו השמים ואראה מראות אלקים כו' והוא פתיהו דעיינין ברזא דחיות ואופנים כמש"ל וזה אמר יחזקאל לנחם ישראל בגלות שלא אסתלק מנהון אשגחותא דקוב"ה כמ"ש בזוהר ריש פ' שמות וכן כאן אומרים הכהנים שיתברכו ישראל מרזא דשמים ת"ת דמקנן ביצירה והוא רתיכין פנימאין שהוא בפקיהו דעיינין וברך את עמך את ישראל ואת האדמה כו' דרגא דא"י עיני ה'אלהיך בה כו' כמש"ל והכל ברזא דאתוון דכלילין בעיינין ושרשם ג' אתוון יה"ו שהם דרגא דחג"ת אבהן ג' גווינין דשם ובהם כ"ח אתוון י"ג יודיין וט' וויין וששה ההיין הם כ"ח והם כ"ח

פרקין דב' ידים דרזא דא"ב דאי"ק בכ"ר וידוע כי בנסירה אז אתפתחו ב' עיינין והם בסוד ב' עטרין חו"ג וכל פקיהו דעיינין דז"א הוא ע"י טינא עילאה דע"ק וסוד זה נרמז בזוהר לקמן (ד' קמ"ז ב') תאנא כל כהן דלא רחים כו' מ"ט משום דכתיב טוב עין הוא יבורך כו' וידוע כי טוב עין הוא בעינא דע"ק כמ"ש ל באדרא לעיל בתיקון עינא דע"ק ואמר עוד תאנא א"ר יצחק בוא וראה מה כתיב בההוא רשע דבלעם בשעתא דאתמסר לי' לברכא לישראל הוה משגח בעינא בישא בגין דלא יתקיים ברכתא כו' דכתיב נאום הגבר כו' שתום העין כו' דסתים עינא טבא מינייהו כו' אמר ר"י הכי הוא ודאי כו' דאשתכח פקיהו דעינא כו' וברכתא דרב המנונא סבא הכי אמר קוב"ה יפקח עינא כו' והוא ממש מ"ש שבדורמיטא אז סט' דגבורה לבד שלטא ולזה היה כוונת בלעם דיסתלק מינייהו עינא דע"ק ואז יהיה בסוד הדורמיטא שיהיו נעזבים להשגחת הכו"מ בע"ב שרי או"ה ולכן נק' שתום העין כו' שעין א' היה סתומה ועין א' פתוחה כמ"ש דומה דודי לצבי כו' מה הצבי הזה כשהוא ישן עינו אחת פתוחה כו' ואז אסתלק עינא פקיא דע"ק וכן ברע"מ ד' קמ"ה פקודא לברכא כו' בזקיו דאצבעאן כו' וע"ד בברכתא דקא בריך כהנא ית עמא אצטריך לזקפא ימינא על שמאלא ולעיינא בעינא טבא כו' וידוע כי ע"ב עיינין הם בהיכל הזכות והם אתפקדין לעיינא בעובדין דבני נשא וכל ההשגחה הוא משם ולכן אומרים הכהנים השקיפה ממעון קדשך כידוע שז' רקיעים הם נגד ז"ת ורקיע חמישי נק' מעון והוא נגד היכל זכות כידוע לבסם הגבורות ע"י עטר' דחסדים משל יד ימין ולכן בעי לארמא ימינא על שמאלא ובגלות שאז הוא סוד הדורמיטא ומסתלק עט' דחסד אז נאמר השיב אחור ימינו מפני אויב ואז הגבינין סתמין ואין כאן כי אם י"ד אחד לבד ולכן אמר דבכסותא דעיינין להטיין אלף וארבע מאה כו' והם בסוד י"ד הנ"ל. ואמר להטיין שהם בעט' דגבורות מסט' דבוצינא כידוע. וז"ש ומתאחדין בגבינין כו'. ר"ל שכאשר עינוי דז"א הם פקיהין אז הגבינין נפרשים ואין נוגעים זה בזה והוא סוד ביסום הדינים כידוע בסוד שחיקת הקטורת כמ"ש והכה את הבית הגדול רסיסים כו' כמ"ש בזוהר משא"כ בשינה אז הדינים גוברים ומתאחדין הגבינין זה בזה והוא בסוד חיפוי שמים בעננים והוא מ"ש יומא דעובא כיומא דדינא וכבר נתבאר כמ"פ שאפילו כשהדינים גוברים וישראל בגלות אעפ"כ עינא דע"ק משגיח על עינא דז"א לקיום ישראל בגלות וכן לקיום הפרצופים שלא יתבטלו כאשר היה בעולם התוהו. וז"ש ואשגחותא דעינא דע"י עלייהו. וסוד זה יובן שידוע שב' עיינין דז"א הם ב' כרובים שעל הארון שהם כרובי עינא והם פורשים כנפים סוד גביני עינא והם סוככים בכנפיהם על הארון והענין כי הכרובים הם ב' עיינין דז"א והכנפים הגבינין כל כרוב יש לו ב' כנפים ב' גבינין וסוד הארון בפנים יסוד אימא שבו הדעת דז"א ב' עטרין דחו"ג והם ב' לוחות שבארון ה"ח וה"ג ולכן הארון היה של זהב אימא כמ"ש מצפון זהב יאתה כידוע ובפנימי ארון של עץ יסוד אבא עץ החיים והלוחות מעשה אלקים כתובים באצבע אלקים סט' דבוצינא

שמם אתיין כידוע והם גוונין דעינא וז"ס הארון מב' יסודות דאו"א י"ה של השם שיו"ד הוא בסוד אבא כידוע וה' יסוד אימא וז"ש ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו כו' הם ט"ו טפחים י"ה הנ"ל ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו הם ט"ט דמטטרון ב' יסודות הנ"ל שיסוד הוא אות ט' כידוע את האור כי טוב וידוע כי יסוד אבא גנוז ביסוד אימא והיא חופפת עליו מב' סטריין ולכן מבית ומחוץ תצפנו בזהב ובפנים של עץ וידוע כי בבית ראשון היו הולכים בקה"ק לאורו של ארון והוא סוד נהירו דעינא והוא סוד אוירא ובוצינא בוצינא הוא הגוונין והוא גווני עינא זהב של הארון ובפנים אור דאוירא ולכן שם במקום הארון היה אבן שתיה והארון עומד עליו והוא בת עין אוכמתא דעינא שמשם בא נהירו דעינא כמ"ש למטה על אבן אחת כו' ובעת שהיו ישראל עושים רש"מ היו הכרובים מעורים זה בזה פניהם איש אל אחיו והיו ב' עיינין דז"א מתייחדים ברזא דזיוגא דזו"נ בב' עטריין של הדעת חו"ג משא"כ כשאין עושים רש"מ אתסחראן עיינין ויש פירוד בזו"נ וז"א בסוד הדורמיטא ואסתלק עינא דע"ק חיוורא ואעפ"כ בשעה שנחרב בהמ"ק מצאו הכרובים מעורים זה בזה להורות לישראל שאשגחותא דעינא דע"י לא אסתלק מינייהו בבחי' קיום העולם כמ"ש הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים

 ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה